

РЕШЕНИЕ

№ 7148

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8445** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. А. Д., срещу решение (без номер) от 27.07.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 2573/2020 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 7 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 6693/30.01.2020 г., издадено от началник на отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, А. – [населено място].

С оспореното НП на касатора, е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/ в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. А от ЗП, във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно неправилно и необосновано. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено, тъй като подобен тип нарушение може да бъде вменено на превозвач или собственик на извънгабаритно ППС. Счита, че водачът няма отговорност за издаване, ползване и изпълнение на разрешителен режим. Цитира практика на СРС. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с

него наказателно постановление.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 20.01.2020г., в 11.40 ч. на път АМ Л., км.10+500 в посока от [населено място] към [населено място]., касаторът е управлявал и осъществявал движение на състав от ППС с четири оси – МПС с две оси марка “Мерцедес”, модел “А. 1841 ЛС” с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с две оси с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма]. И. Д. е работил в посоченото дружество като „Шофьор товарен автомобил (международни превози) над 12 тона с код по НКПД 83322006“, по силата на трудов договор № 27/04.06.2019г., сключен с работодателя „МДС Логистик“

На горепосоченото място служители в отдел “Контрол по РПМ”, Дирекция “Анализ на риска и оперативен контрол”, при А“ПИ”, спрели за проверка горепосоченото ППС и установили, че неговия водач е касатора Д., както и че с ППС-то се превозват автомобили. Водачът представил СУМПС, както и малкия талони за двете ППС. Представил и товарителница СМР за горепосоченото ППС по маршрут от [населено място] до [населено място], Гърция.

В процеса на проверката свидетелите осъществили измерване с техническо средство ролетка 1242/18 (50м.). При измерването било установено, че измерената дължина на ППС била 20.80 м., при максимално допустима дължина 18.75 м., съгласно чл.5 ал.1 т.3 б.”Д” от Наредба № 11. При проверката водачът Д. не представил разрешително или квитанция за платени пътни такси за движение на извънгабаритно ППС.

Жалбоподателят подписал акта, без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 03.08.2020 г., Д. - пълномощник. Жалбата е подадена чрез СРС на 17.08.2020 г. /вх. № 1042647/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителя и свидетеля по съставянето на акта. Обсъдени са и останалите събрани писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Съгласно § 1 от ДР на Наредба № 11/03.07.2001 г., "извънгабаритни ППС" се наричат извънгабаритните ППС по чл. 2 и/или тежките ППС по чл. 3, а извънгабаритните и тежките ППС включват основно следните категории: М2, М3 и техните ремаркета от категория О, а също така категории N2, N3 и техните ремаркета от категории О3 и О4. В конкретния случай безспорно е установено, че касаторът е управлявал съчленено ППС. Отговорността на водача е ангажирана в съответствие със субектите, визирани в чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, според който се налага наказание на лице, управляващо извънгабаритното ППС без необходимото разрешение. След констатираното надвишаване на максимално допустимата височина от 2.05 м, замерено и в деня на проверката водачът не е представил на проверяващите служители валидно разрешение или разрешително или квитанция за платени пътни такси за движението на управляваното от него извънгабаритно и тежко ППС. По тази причина той се явява субект на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП, въвеждащ забраната за движение на извънгабаритни пътни превозни средства в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия.

Представената пред касационната инстанция квитанция е издадена на 20.01.2020 г. в 13,50 часа, т.е. дължимата такса е била платена, след като нарушението е било вече констатирано в 11,40 часа.

Обратно на твърденията в жалбата безспорно се установява, че касаторът е физическо лице, което управлява на извънгабаритно ППС и товар без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя, в изпълнение на задълженията си с работодателя, но като физическо лице извършващо управлението на ППС по съответния път, той също носи отговорност че нарушава забраната, тъй като не разполага с нужното разрешение от А.. Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

По отношение размера на наложеното наказание в размер на 1 000 лева настоящата инстанция, счита същата за правилно определена, тъй като е в минимален размер.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 27.07.2020 г., постановено по нахд № 2573/2020 г. на СРС – НО, 7 състав.

Решението е окончателно.